

ordfører, der så fuldstændig og helhjertet stiller op bag forslaget, på, hvad tungtvejende grunde er.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Hr. Dyrhund holdt en lang og god ordførertale med mange saglige argumenter for, at ministeren har ansvaret allerede i dag, og at ministeren efter den gældende lovgivning har pligt til at gribe ind allerede i dag. Men jeg synes ikke, at jeg hørte nogen argumenter fra hr. Dyrhund for nødvendigheden af dette stærkt tvivlsomme forslag. Kunne hr. Dyrhund ikke give blot ét eneste sagligt argument for nødvendigheden af det forslag, der ligger til behandling lige nu?

Ministeren har i sit forslag og i bemærkningerne til det skrevet side op og side ned om, at ministeren allerede i dag efter gældende lovgivning har ansvaret og har pligt til at gribe ind, men heller ikke i ministerens forslag er der et eneste argument for nødvendigheden af dette forslag. Kunne den socialdemokratiske ordfører ikke give os blot ét argument, som vi kan forholde os til?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Som jeg sagde før, tror jeg ikke, vi er uenige om, at der er grundlag for at gribe ind. Hvordan man skal gribe ind og i hvilket omfang, er det efter vores opfattelse ministerens opgave at finde ud af, og det er ministerens ansvar, men vi vil gerne politisk tilkendegive, at vi mener, det er nødvendigt.

Jeg vil så i den forbindelse spørge hr. Poul Erik Dyrhund, ligesom andre har gjort det, hvornår det så er, at man skal gribe ind. Der står i lovforslagets bemærkninger på side 7, at man foretrækker lovforslaget frem for en administrativ beslutning, fordi man ellers kunne risikere en masse retssager. Så kan man læse i Justitsministeriets kommentarer dertil, at det altså ikke mener, at det betyder, at man ikke kan føre retssager efterfølgende, »... det vil f.eks. kunne ske i forbindelse med en eventuel sag om tilbagebetaling af allerede udbetalt støtte.« Hvad med de skoler, som er mindre skyldige, og som ikke skal tilbagebetale penge, hvis der er sådan nogle?

»De pågældende skoler vil endvidere næppe være afskåret fra selv... osv. Jeg er bange for, at man fratager nogle mennesker retssikkerhed, og det er derfor, jeg mener, at i disse spørgsmål

må man lade tvivlen komme de anklagede til gode. Det ændrer ikke i vores principielle opfattelse af sagens indhold. Det er et spørgsmål om, hvem der har ansvaret for den udøvende magt. Det har ministeren. Vi har lovgivningsmagten, vi har ansvaret for at tage stilling.

Så vil jeg godt lige sige med hensyn til jurister, der kan sige hvad som helst, at det er det almindelige synspunkt. I denne sag har jeg med lys og lygte ledt efter en jurist uden for Slotsholmen, der ville sige noget, der ikke bakkede Slotsholmens jurister op. Jeg har ikke fundet nogen. En vittighed er ellers, at har man en jurist i Århus, der siger noget, er der én i København, der siger det modsatte. Her siger de, jeg vil kalde de uafhængige juridiske eksperter, alle sammen det samme.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Selvfølger skal der gribes ind, og selvfølgelig bør der oven i købet gribes ind straks. Det, Fremskridtspartiet har svært ved at forstå, er, at når ministeren kan få et enigt Folketing til at bakke indgrebet op, hvorfor vil ministeren så risikere at gennemføre et lovforslag, hvorom selv Justitsministeriet udtrykker betænkeligheder, og nøjes med et mindre flertal? Er det, det handler om, ikke til syvende og sidst, at man får stoppet misbruget hos Tvind, og at metoderne skal være så gode, så sikre og så lovlige som muligt?

Derfor vil jeg godt spørge: Er det, der står i den stencilerede udgave på side 15 til syvende og sidst begrundelsen for at fastholde det her meget kritiserede lovforslag? Jeg citerer fra ministerens eget forslag: »Hertil kommer, at en administrativ løsning mere sandsynligt end en lovgivningsmæssig løsning vil resultere i et stort antal retssager, der i en årrække vil betyde store og mangeartede omkostninger for staten.«

Er det, det drejer sig om, i virkeligheden, at man ikke bryder sig om at rende rundt i forskellige retssale og debattere med Tvind, om de har ret eller de har uret, og at man skal bevise, at de ikke havde ret til de her penge? I så fald synes jeg, det bliver rigtig betænkeligt, for så er loven ikke ens for alle, høj som lav, for så er det af hensyn til ministerens og regeringens bekvemmelighed, og det kan vi ikke acceptere i Fremskridtspartiet.